03/05/2020

Εικονική περιήγηση στον Άγιο Ιωάννη της Ρίλας

/ Ιερές Μονές

Το μοναστήρι της Ρίλας, ή ακόμη καλύτερα το Θησαυροφυλάκιο της Βουλγαρίας, ανθίζει μεγαλοπρεπώς και αμάραντα στα έγκατα της οροσειράς Ρίλας, εκεί όπου εισρέουν τα πλούσια ύδατα των ποταμών Ντρούσλιαβιτσα και Ρίλσκα.

Το μοναστήρι ιδρύθηκε κατά το πρώτο ήμισυ του 10ου αιώνα, από τον ουράνιο προστάτη του λαού της Βουλγαρίας τον αξιοσέβαστο Ιωάννη της Ρίλα και μέχρι σήμερα αποτελεί λίκνο, υπόβαθρο και τόπος διαφύλαξης του Βουλγαρικού πνεύματος και εθνικότητας.

Ενώ τα δεδομένα για τη μοίρα των λειψάνων του Αγίου Ιωάννη της Ρίλας κατά τον 10ο – 14ο αιώνα είναι λεπτομερή, για την ίδια μονή της Ρίλας, οι πληροφορίες είναι ελάχιστες. Από τον 11ο αιώνα μέχρι σήμερα, στον χώρο αποθήκευσης βιβλίων φυλάσσονται λογοτεχνικά βιβλία, όπως το Γλαγολιτικό αντίγραφο του περίφημου έργου «Καθοδήγηση» του Οσίου Εφραίμ του Σύρου, που είναι αποδεικτικά στοιχεία για συνεχόμενη λογοτεχνική δραστηριότητα. Στα χρυσόβουλα (διατάγματα δωρεών) του βασιλιά Ιβάν Σισμάν (1371 – 1393) αναφέρονται στοιχεία, ότι οι Βούλγαροι δημόσιοι άνδρες και συγκεκριμένα οι βασιλείς Ιβάν Ασέν Β` (1218 – 1241) και ο διάδοχός του Καλομάν (1241 – 1246) ενέκριναν τις κατοχές και τα δικαιώματα της Μονής και την τιμούσαν ως εστία

αγιότητας και τόπο προσκύνησης.

Κατά το χρονικό διάστημα 1334 – 1335 ο σεβαστός Χρέλιο της Στρούμα, γενναιόδωρος δωρητής του Χιλανδαρινού μοναστηριού, κατασκεύασε προστατευτικό πύργο, μοναστικά κελλιά και ναό, που ήταν στην θέση του σημερινού ναού, ο οποίος ανεγέρθηκε κατά το έτος 1834.

Κατά την διάρκεια της τουρκοκρατίας (15ο – 19ο αιώνα) το μοναστήρι της Ρίλας έγινε κέντρο πνευματικής, πολιτιστικής και λογοτεχνικής διαφύλαξης και αναγέννησης του Βουλγαρικού πνεύματος και εθνικότητας. Μετά την πυρκαγιά της, η λογοτεχνική σχολή του Τάρνοβο μεταφέρθηκε στη μονή. Η βιβλιοθήκη της Ρίλας αποκαταστάθηκε και εμπλουτίστηκε με καινούρια χειρόγραφα. Κατά τα τέλη του 17ου αιώνα δημιουργήθηκε εργαστήριο βιβλιοδεσίας. Δημιουργήθηκαν σχέσεις με μοναστήρια του Αγίου Όρους, ενώ το έτος 1466 υπογράφηκε σύμβαση με το Ρωσικό μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονα στο Άγιο Όρος για αμοιβαία βοήθεια και προσφορά καταφυγίου σε περίπτωση κινδύνου. Από τον 16ο αιώνα χρονολογούνται και οι σχέσεις με την Ρωσία, όπου κατά την διάρκεια των επόμενων αιώνων στάλθηκαν μοναχοί της Ρίλας για την συγκέντρωση δωρεών (βιβλία, εικόνες, ιερά λατρευτικά αντικείμενα, λειτουργικά ενδύματα και χρήματα).

Κατά την διάρκεια της Αναγέννησης (18ο – 19ο αιώνα) στην Ιερά Μονή της Ρίλας εγκαινιάζονται καινούριες σχολές και σχολεία. Ο διακεκριμένος λογοτέχνης και ηγούμενος του μοναστηριού (από το έτος 1860 έως το έτος 1864) και συγκεκριμένα ο ιερομόναχος Νεόφυτος της Ρίλας, ο οποίος είναι πατριάρχης της Βουλγαρικής παιδαγωγικής, εκπαίδευε διδασκάλους και πνευματικούς για όλη την χώρα. Ο ίδιος ήταν ιδρυτής και πρώτος διδάσκαλος του περίφημου Γυμνασίου της π. Γκάμπροβο.

Μετά την απελευθέρωση της Βουλγαρίας από την οθωμανική κυριαρχία, η πνευματική ζωή στη μονή συνεχίζει την ακμή της, ενώ τα άφθαρτα λείψανα του Αγίου Ιωάννη της Ρίλας και μέχρι σήμερα αποτελούν πηγή παρηγοριάς, θαυμάτων και ουράνιας βοήθειας για τους προσερχόμενους με πίστη προσκυνητές των λειψάνων.

ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΙΚΗ ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΣΑΣ